

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Ing. Petrem Šuránkem ve věci

žalobkyně: **H. P., narozena X**
bytem X

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 12. 2019, č. j. RN-X,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 17. 12. 2019, č. j. RN-X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) odeslanou dne 1. 8. 2019 domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 17. 12. 2019, č. j. RN-X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla námitky žalobkyně proti svému rozhodnutí ze dne 5. 9. 2019, č. j. R-X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a toto rozhodnutí potvrdila. Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) zamítla žádost žalobkyně ze dne 10. 7. 2019 o přiznání invalidního důchodu, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení P. (dále jen „OSSZ“) její pracovní schopnost poklesla z důvodu nepříznivého zdravotního stavu jen o 30 %.
2. Žalobkyně namítala, že její zdravotní stav nebyl souvisle zkoumán a žalobkyně nebyla ani přizvána k posudkovému jednání. Žalobkyně trpí bolestivým páteřním syndromem

s následky v podobě necitlivosti nohy a bolestivosti pohybu. Její denní aktivity jsou velmi omezeny, žalobkyně musí neustále měnit polohy a často navštěvovat toaletu. Je již více než rok v pracovní neschopnosti a přes půl roku absolvovala rehabilitace, aktuálně je navrženo operativní řešení. Vedle toho utrpěla zlomeninu předloktí, jež je zhojena ve zkratu s lehkou dorzální angulací (sklonem vzad), v důsledku čehož se o ruku nemůže opřít a špatně s ní hýbe do stran. Podle žalobkyně tak nebylo dostatečně přihlédnuto k jejím pohybovým omezením a potřebě operace.

3. Žalovaná ve vyjádření po podrobné citaci rozhodných právních předpisů poukázala na to, že v řízení byla vázána posudkem, podle něž žalobkyně nebyla invalidní. S ohledem na námítky žalobkyně navrhla žalovaná provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „organizační zákon“), který je povinným důkazem v tomto typu řízení. K výtce, že žalobkyně nebyla přizvána k posudkovému jednání, pak žalovaná konstatovala, že posudkový lékař v souladu se zásadou ekonomie správního řízení není povinen vyšetřovaného pozvat, jestliže sezná, že k vyhotovení posudku postačí dostupné listinné materiály. S přihlédnutím k závěrům posudku posudkové komise MPSV žalovaná navrhla buď zamítnutí žaloby, nebo ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.
4. V průběhu jednání, jež byl soud povinen nařídit, neboť ve věci prováděl nad rámec správního spisu dokazování posudkem Posudkové komise MPSV v Praze, žalovaná s ohledem na závěry posudkové komise ponechala rozhodnutí na úvaze soudu. Žalobkyně se z jednání omluvila, odročení jednání však nežádala.
5. Soud ze správního spisu zjistil, že se žalobkyní byla dne 10. 7. 2019 sepsána žádost o přiznání invalidního důchodu od data vzniku nároku z důvodu nepříznivého zdravotního stavu.
6. Posudková lékařka OSSZ v posudku ze dne 24. 8. 2019 v nepřítomnosti žalobkyně na základě zdravotnické dokumentace ošetřujícího lékaře, profesního dotazníku, vyšetření počítačovou tomografií a lékařských zpráv z oborů ortopedie, neurologie a rehabilitačního lékařství dospěla k závěru, že pracovní schopnost žalobkyně trvale poklesla pouze o 30 % v důsledku bolestivého páteřního syndromu bederní páteře v důsledku výhřezu ploténky mezi pátým bederním a prvním křížovým obratlem s možným tlakem na levý nervový kořen S1 projevujícím se omezenou ohebností palce levé nohy a necitlivostí malíkové hrany levé nohy. Toto postižení doprovázené stavem po zlomenině levého předloktí se zhojením ve zkratu a lehkou dorzální angulací a stavem po levostranném částečném odstranění štítné žlázy zhodnotila podle položky 1b oddílu E kapitoly XIII přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), na horní hranici vyhláškou stanoveného intervalu 20 % poklesem pracovní schopnosti, přičemž tuto hodnotu dále podle ustanovení § 3 vyhlášky o posuzování invalidity navýšila z důvodu vlivu onemocnění na schopnost využívat dosažené vzdělání, znalosti a zkušenosti a též pro souběžná zdravotní postižení o dalších 10 procentních bodů na celkových 30 %. S odkazem na závěr posudku posudkové lékařky OSSZ žalovaná vydala prvostupňové rozhodnutí ze dne 5. 9. 2019, jímž žádost žalobkyně o invalidní důchod zamítla s ohledem na zjištěný pokles pracovní schopnosti pouze o 30 %.

7. Žalobkyně toto rozhodnutí napadla námitkami, v nichž namítala, že jí její zdravotní stav neumožňuje výkon jakéhokoli zaměstnání. Cítí stálou bolest levé nohy, necítí prsty u nohou a kulhá. Následně žalobkyně zaslala ve dnech 2. a 7. 12. 2019 zprávu z vyšetření magnetickou rezonancí a následnou lékařskou zprávu z neurologie.
8. Na základě jednání v nepřítomnosti žalobkyně posudková lékařka žalované zpracovala posudek ze dne 5. 12. 2019, v němž se i s přihlédnutím k nově předložené zprávě z vyšetření magnetickou rezonancí plně shodla s posudkovou lékařkou OSSZ. Konstatovala, že stále nebylo doloženo elektromyografické vyšetření a že nebyl zjištěn jiný neurologický nález než dotyková necitlivost malíkové hrany levé nohy a omezená ohebnost palce levé nohy. Postižení tak nelze hodnotit jako středně těžké funkční postižení podle položky 1c oddílu E kapitoly XIII přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, protože nebyl zjištěn funkčně významný neurologický nález, často recidivující projevy kořenového dráždění, poškození nervu ani projevy neurogenního močového měchýře. Na základě tohoto posudku žalovaná napadeným rozhodnutím ze dne 17. 12. 2019, jež žalobkyně převzala dne 21. 12. 2019, námitky zamítla a v odůvodnění odcitovala posudkové závěry s tím, že s ohledem na zjištěný pokles pracovní schopnosti jen o 30 % nejsou splněny podmínky pro přiznání invalidity.
9. Soud poté, co ověřil, že žaloba byla podána včas (nejprve byla ve lhůtě dvou měsíců podána dne 20. 2. 2020 u věcně nepřislušného Okresního soudu v Příbrami, který řízení o ní zastavil usnesením ze dne 24. 2. 2020, č. j. 12 C 26/2020-14, a posléze byla dne 12. 3. 2020 odeslána v otevřené lhůtě jednoho měsíce dle § 72 odst. 3 s. ř. s. soudu zdejšímu), že je věcně i místně příslušným soudem a že napadené rozhodnutí je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
10. Soud s ohledem na argumentaci žalobkyně provedl důkaz posudkem Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 18. 9. 2020, která na základě osobního vyšetření žalobkyně členem posudkové komise s odborností v oboru neurologie uzavřela na rozdíl od předchozích posudkových lékařek, že hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je již středně těžké funkční postižení v podobě bolestivého chronického páteřního syndromu při úzkém páteřním kanálu a svalové nerovnováze s rozvíjejícím se poškozením levého nervového kořene prvního křížového obratle podle položky 1c oddílu E kapitoly XIII přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Toto postižení posudková komise hodnotila na dolní hranici vyhláškou stanoveného rozpětí poklesem pracovní schopnosti o 40 % s ohledem na další zdravotní postižení v podobě lehkého omezení hybnosti levého předloktí. Posudková komise konstatovala, že v rámci osobního vyšetření žalobkyně nebyl zjištěn na horních končetinách neurologický deficit, v oblasti levého zápěstí však byla shledána lehká angulace způsobující lehké omezení a bolestivost pronace (natočení palcem k tělu) levé ruky levačky. Na dolních končetinách pak byla zjištěna ochablost svalstva levého lýtky, nártu i chodidla s oslabením ohebnosti levého chodidla směrem nahoru i dolů, oslabený svalový korzet, neschopnost postavit se na levou patu ani špičku a antalgická chůze. Předchozí posudky v důsledku chybějícího osobního vyšetření žalobkyně nemohly objektivizovat její zdravotní stav. Posudková komise tak dospěla k závěru, že žalobkyně je od 5. 12. 2019 invalidní v prvním stupni, přičemž platnost posudku byla omezena do konce roku 2021 s ohledem na možný další vývoj postižení v návaznosti na absolvování případné operace.

11. Soud po zvážení protichůdných posudků zpracovaných ve věci posouzení pracovního potenciálu žalobkyně dospěl k závěru, že posudek Posudkové komise MPSV v Praze lze hodnotit jako přesvědčivý, logický a vycházející z úplných podkladů, neboť poprvé by založen též na osobním vyšetření žalobkyně odborníkem z oboru neurologie. Současně ze zmíněného posouzení vyplynulo, že se zdravotní stav žalobkyně zhoršoval, přičemž poslední dostupnou zprávou neurologa z 5. 12. 2019 se posudkové lékařky OSSZ, resp. žalované nemohly zabývat, ačkoliv byla relevantní pro zjištění zdravotního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí. Posudek posudkové komise je tak co do zkoumaných podkladů neúplnějším a zároveň odstraňuje nedostatek předchozích vyšetření, jež byly založeny pouze na zkoumání listinných podkladů. Byť má sice žalovaná pravdu v tom, že není povinností posudkových lékařů vyšetřit posuzovaného osobně, jestliže mají jeho zdravotní stav dostatečně zdokumentován aktuálními lékařskými zprávami příslušných specialistů, v tomto případě se ukázalo, že shromážděné lékařské zprávy dostatečně aktuální nebyly a neprovedení osobního vyšetření žalobkyně posudkovou lékařkou žalované vedlo k tomu, že žalovaná vyšla z neúplně zjištěného zdravotního stavu.
12. Soud proto uzavřel, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť vychází z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Jak vyplynulo z doplněného dokazování v řízení před soudem v podobě posudku posudkové komise MPSV, stav žalobkyně se v době vydání napadeného rozhodnutí již natolik zhoršil, že odpovídal prvnímu stupni invalidity. Proto soud napadené rozhodnutí zrušil jako nezákonné (§ 78 odst. 1 s. ř. s.).
13. V navazujícím řízení bude žalovaná povinna mezi podklady svého rozhodnutí zařadit nově i posudek Posudkové komise MPSV v Praze ze dne 18. 9. 2020 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
14. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměla úspěch. Žalobkyni, která byla ve věci úspěšná, však žádné významné náklady řízení nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 30. listopadu 2020

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
samosoudce